

Věc C-197/23

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

24. března 2023

Předkládající soud:

Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

28. dubna 2022

Žalobkyně:

S. S. A.

Žalovaná:

C. sp. z o.o.

Předmět původního řízení

Odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně, kterým byla zamítnuta žaloba na zaplacení 4 572 648,00 PLN s úroky podaná společností S. S. A. proti společnosti C. sp. z o.o. podle článku 15 odst. 1 bodu 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (zákon o potírání nekalé soutěže) ze dne 16. dubna 1993.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Výklad článku 2, čl. 6 odst. 1 a 3 a čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce Smlouvy o Evropské unii ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie. Otázky jsou předkládány na základě článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

Předběžné otázky

1. Mají být článek 2, čl. 6 odst. 1 a 3 a čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec Smlouvy o Evropské unii ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv

Evropské unie vykládány v tom smyslu, že prvoinstanční soud členského státu Evropské unie, v němž jako samosoudce zasedá soudce tohoto soudu, který byl určen k projednání věci ve zjevném rozporu s vnitrostátními předpisy o přidělování věcí a o stanovení a změně složení soudu, není nezávislým a nestranným soudem předem zřízeným zákonem, který poskytuje účinnou právní ochranu?

2. Mají být článek 2, čl. 6 odst. 1 a 3 a čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec Smlouvy o Evropské unii ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání použití takových ustanovení vnitrostátního práva, jako je čl. 55 odst. 4 druhý pododstavec ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (zákon o soustavě obecných soudů ze dne 27. července 2001) (konsolidované znění, Dz.U. z roku 2020, položka 2072, ve znění pozdějších předpisů) ve spojení s článkem 8 ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw z 20 grudnia 2019 r. (zákon o změně zákona o soustavě obecných soudů, zákona o Nejvyšším soudu a některých dalších zákonů ze dne 20. prosince 2019) (Dz.U. z roku 2020, položka 190), pokud zakazují soudu druhého stupně, aby na základě čl. 379 bodu 4 ustawy z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (zákon ze dne 17. listopadu 1964, občanský soudní řád) (konsolidované znění, Dz.U. z roku 2021, položka 1805, ve znění pozdějších předpisů) konstatoval neplatnost řízení před vnitrostátním soudem prvního stupně ve věci, která mu byla předložena, na základě toho, že složení tohoto soudu bylo v rozporu s předpisy, že soud nebyl řádně obsazen nebo že se na rozhodování podílela osoba neoprávněná nebo nezpůsobilá k vydání rozhodnutí, jako právní sankci poskytující účinnou právní ochranu v případě, že soudce byl určen k projednání věci ve zjevném rozporu s vnitrostátními předpisy o přidělování věcí a o stanovení a změně složení soudu?

Uplatňované předpisy unijního práva

Smlouva o Evropské unii: článek 2, čl. 6 odst. 1 a 3 a čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec

Smlouva o fungování Evropské unie: článek 267

Listina základních práv Evropské unie: článek 47

Uplatňované předpisy vnitrostátního práva a judikatura vnitrostátních soudů

Ustawa z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (zákon o potírání nekalé soutěže) (konsolidované znění, Dz.U. z roku 2022, položka 1233): čl. 15 odst. 1 bod 4

Ustawa z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (zákon ze dne 17. listopadu 1964, občanský soudní řád) (konsolidované znění, Dz.U. z roku 2021, položka 1805, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „k.p.c.“): čl. 47 odst. 1, článek 59, čl. 232 druhý pododstavec 2, článek 323, čl. 378 odst. 1, čl. 379 bod 4, článek 386

Podle čl. 379 odst. 4 k.p.c., na který odkazuje druhá předběžná otázka: „Řízení je neplatné, jestliže složení soudu rozhodujícího ve věci bylo v rozporu s ustanoveními zákona nebo jestliže se projednání věci účastnil soudce, který je ze zákona vyloučen“.

Ustawa z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (zákon o soustavě obecných soudů ze dne 27. července 2001) (konsolidované znění, Dz.U. z roku 2020, položka 2072, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „u.s.p.“): články 45, 47a a 47b, čl. 55 odst. 4

Podle čl. 55 odst. 4 u.s.p., na který odkazuje druhá předběžná otázka: „Soudce může rozhodovat v místě výkonu funkce ve všech věcech a u jiných soudů v případech stanovených zákonem (příslušnost soudce). Předpisy o přidělování věcí a o stanovení a změně složení soudu neomezují příslušnost soudce a nemohou být důvodem pro určení, že složení soudu je v rozporu s právními předpisy, že soud nebyl řádně obsazen nebo že se na rozhodování podílela osoba neoprávněná nebo nezpůsobilá k vydání rozhodnutí.“

Ustawa z 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (zákon o změně zákona o soustavě obecných soudů, zákona o Nejvyšším soudu a některých dalších zákonů ze dne 20. prosince 2019) (Dz.U. z roku 2020, položka 190, dále jen „pozměňující zákon“): článek 1 (který doplnil do článku 55 u.s.p. odstavec 4 ve výše uvedeném znění), článek 8

Podle článku 8 pozměňujícího zákona, citovaného ve druhé předběžné otázce, „Ustanovení čl. 55 odst. 4 zákona pozměněného článkem 1 se použije i na věci zahájené nebo skončené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona“.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 23 grudnia 2015 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (nařízení ministra spravedlnosti ze dne 23. prosince 2015, jednací řád obecných soudů) (Dz.U. z 2015 r., položka 2316, dále jen „jednací řád z roku 2015“): § 43 odst. 1, §§ 49, 52b a 52c

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 18 czerwca 2019 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (nařízení ministra spravedlnosti ze dne 18. června 2019, jednací řád obecných soudů) (Dz.U. z 2019 r., položka 1141, dále jen „jednací řád z roku 2019“): § 2 bod 16, § 61 odst. 3, § 138 odst. 3

Ustawa z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (zákon o potírání nekalé soutěže ze dne 16. dubna 1993) (konsolidované znění, Dz.U. z roku 2022, položka 1510): články 167² a 167³

Rozsudek Sądu Najwyższego (Nejvyšší soud, Polsko) ze dne 21. listopadu 2019, III PK 162/18; rozhodnutí Sądu Najwyższego ze dne 5. prosince 2019, III UZP 10/19; usnesení Sądu Najwyższego ze dne 28. února 2020, III CSK 225/19; usnesení Sądu Najwyższego ze dne 12. ledna 2021, IV CSK 275/20; rozhodnutí Sądu Najwyższego ze dne 16. února 2021, III CZP 9/20; usnesení Sądu Najwyższego ze dne 2. června 2021, V CSK 52/21; usnesení Sądu Najwyższego ze dne 29. dubna 2022, III CZP 77/22; rozhodnutí Sądu Najwyższego ze dne 26. května 2022, III CZP 86/22.

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Dne 27. dubna 2018 podala společnost S. S. A. v S. proti společnosti C. sp. z o.o. ve W. žalobu na základě čl. 15 odst. 1 bod 4 zákona o potírání nekalé soutěže ze dne 16. dubna 1993 na zaplacení 4 572 648,00 PLN se zákonným úrokem z prodlení od dat a z částek uvedených v žalobě. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.
- 2 Procesním opatřením ze dne 27. září 2018 předsedkyně XVI Wydziału Gospodarczego Sądu Okręgowego w W. (XVI. oddělení pro obchodní věci Krajského soudu ve W.) nařídila, aby věc byla zařazena k losování v systému náhodného přidělování věcí („System Losowego Przydziału Spraw“, dále jen „SLPS“). Podle zprávy o losování ze dne 28. září 2018 byla losováním určena jako zpravodajka ve věci XVI GC 932/18 soudkyně E. T.
- 3 Procesním opatřením soudkyně E. T. ze dne 30. ledna 2019 bylo stanoveno jednání na 11. března 2019. Jako předsedkyně soudního kolegia byla jmenována soudkyně E. T. Procesním opatřením ze dne 7. února 2019 změnila soudkyně E. T. termín jednání nařazeného na 11. března 2019 na 25. března 2019. V opatření nebyl uveden důvod změny termínu jednání ve věci, ani uveden soudce předsedající soudnímu kolegiu.
- 4 Dne 25. března 2019 se konalo jednání, kterému předsedala soudkyně J. K. Ve spisu k věci XVI GC 932/18 týkajícím se období od 28. září 2018 (dne vylosování soudkyně E. T. v systému SLPS) do 25. března 2019 (dne prvního jednání vedeného soudkyní J. K.) nejsou žádné doklady odůvodňující změnu soudce zpravodaje. V dalších termínech stanovených pro jednání, tedy ve dnech 8. července 2019 a 2. září 2019, se jednání konalo před prvostupňovým soudem sestávajícím ze soudkyně J. K. Dne 16. září 2019 vydal Sąd Okręgowy w W. v obsazení samosoudkyní J. K. rozsudek, kterým byla žaloba zamítnuta. V systému SLPS nedošlo ke změně soudce zpravodaje ve věci XVI GC 932/18.
- 5 Odvoláním ze dne 27. října 2019 napadla žalobkyně rozsudek soudu prvního stupně v celém rozsahu. Žalovaná ve svém vyjádření k odvolání ze dne 31. července 2020 navrhla, aby bylo zamítnuto.
- 6 V důsledku odvolání žalobkyně byl spis XVI GC 932/18 předán odvolacímu soudu a označen spisovou značkou VII AGa 738/20. Usnesením ze dne 11. května

2021 Sąd Apelacyjny w W. (odvolací soud ve Varšavě, Polsko) rozhodl na základě § 138 odst. 3 jednacího řádu z roku 2019 vrátit spis Sądowi Okręgowemu w W., aby doplnil do spisu následující dokumenty: (1) procesní opatření předsedy nebo místopředsedy oddělení, na jehož základě byla soudkyně J. K. určena od 25. března 2019 k projednání věci jako její zpravodajka namísto vylosované soudkyně E. T., s uvedením právního důvodu přidělení věci soudkyni J. K., jakož i důvody, které byly základem změny ve složení soudu; 2) procesní opatření předsedy nebo místopředsedy oddělení, na jehož základě měla soudkyně J. K., jako náhradník z důvodu nepřítomnosti soudkyně E. T., projednat věc na jednání dne 25. března 2019, s vysvětlením, zda nepřítomnost soudkyně E. T. byla způsobena dovolenou (řádnou dovolenou, dovolenou na žádost) nebo jinou omluvenou nepřítomností; 3) procesní opatření předsedy nebo místopředsedy oddělení, kterým byl stanoven plán zastupování na den 25. března 2019; a 4) procesní opatření soudkyně J. K. ze dne 25. března 2019, kterým jí byla přidělena věc XVI GC 932/18.

- 7 V reakci na usnesení Sądu Apelacyjnego w W. ze dne 11. května 2021 předsedkyně XVI. oddělení pro obchodní věci Sądu Okręgowego w W. dopisem ze dne 24. května 2021 předložila předsedovi Sądu Apelacyjnego w W. spis XVI GC 932/18, k němuž připojila následující dokumenty: 1) služební sdělení vedoucího kanceláře XVI. oddělení pro obchodní věci ze dne 19. května 2021, podle něhož bylo procesní opatření soudkyně J. K. ze dne 25. března 2019 o převzetí věci XVI GC 932/18 k projednání omylem připojeno ke spisu jiné věci; 2) procesní opatření ze dne 25. března 2019 o převzetí věci XVI GC 932/18 soudkyní J. K.; 3) procesní opatření ze dne 25. března 2019 o určení soudce, jež má pracovní pohotovost (J. K.) k vedení jednání nařízeného na 25. března 2019 z důvodu omluvené nepřítomnosti soudkyně E. T.
- 8 Procesním opatřením ze dne 16. června 2021 byl spis opětovně vrácen krajskému soudu, aby do 3 dnů splnil bod 2 usnesení ze dne 11. května 2021, pokud jde o vysvětlení, zda nepřítomnost soudkyně E. T. byla z důvodu dovolené (řádné dovolené, dovolené na žádost) nebo šlo o jinou omluvenou nepřítomnost. Z důvodu nesplnění procesního opatření ze dne 16. června 2021 ve stanovené lhůtě uvědomil Sąd Apelacyjny w W. usnesením ze dne 29. července 2021 krajského státního zástupce ve Varšavě, jelikož považoval jeho účast ve věci za nezbytnou. Dopisem ze dne 5. srpna 2021 předsedkyně XVI. oddělení pro obchodní věci Sądu Okręgowego w W. vysvětlila, že nepřítomnost soudkyně E. T. dne 25. března 2019 byla v důsledku dovolené na žádost. Dopisem ze dne 25. srpna 2021 vstoupil krajský státní zástupce do řízení.
- 9 Dne 20. září 2021 se konalo jednání před soudem druhého stupně. Předsedající informoval účastníky řízení o právním problému týkajícím se porušení zásady neměnnosti složení soudu, k němuž došlo u soudu prvního stupně.
- 10 Za účelem zjištění důvodů porušení zásady neměnnosti složení soudu, k němuž došlo ve věci XVI GC 932/18, Sąd Apelacyjny w W. usnesením ze dne 28. září 2021 uložil předsedovi Sądu Okręgowego w W., aby ve lhůtě 2 týdnů předložil

následující informace: 1) počet věcí, u nichž soudkyně E. T. nařídila jednání na 25. března 2019, s uvedením jejich spisových značek; 2) vysvětlení, zda ve všech věcech, u nichž bylo nařízeno jednání na 25. března 2019, působila jako náhradnice soudkyně J. K.; 3) spisové značky věcí, u nichž bylo nařízeno jednání na 25. března 2019, které soudkyně J. K. buď převzala k projednání podle jednacího řádu z roku 2015, nebo jí byly převzaty na základě jiného právního důvodu; 4) informaci, zda soudkyně E. T. čerpala v roce 2018 a v roce 2019 dovolenou na žádost ve dnech, na které měla nařízena jednání, a pokud ano, data těchto jednání s uvedením spisových značek věcí, které byly na jednotlivé dny nařízeny; 5) v případě kladné odpovědi na otázku č. 4 informaci, zda ve dnech, kdy soudkyně E. T. čerpala dovolenou na žádost a měla nařízena jednání, ji zastupovala na jednáních soudkyně J. K.; 6) v případě kladné odpovědi na otázku č. 5 informaci, zda soudkyně J. K., zastupující na jednáních, převzala některou z věcí podle jednacího řádu z roku 2015; 7) počet jednání nařízených v měsících, v nichž soudkyně E. T. čerpala dovolenou na žádost ve dnech jednání, s informací o termínech jednání nařízených v jednotlivých věcech, v nichž soudkyně E. T. čerpala dovolenou na žádost. Předseda Sądu Okręgowego w W. požadované informace Sądowni Apelacyjnemu w W. neposkytl.

- 11 Dopisem ze dne 18. října 2021 předseda Sądu Okręgowego w W., který předložil kopii usnesení Sądu Apelacyjnego w W. ze dne 28. září 2021, požádal předsedu Sądu Apelacyjnego w W. o ověření zákonnosti povinnosti poskytnout výše uvedené informace.
- 12 Předseda Sądu Apelacyjnego w W. ani místopředsedkyně tohoto soudu neoznámili soudu druhého stupně opatření správního dohledu přijatá v souvislosti s výše uvedeným dopisem.
- 13 Dopisem ze dne 1. prosince 2021 Sąd Apelacyjny w W. požádal předsedu Sądu Okręgowego w W., aby znovu zvážil provedení usnesení ze dne 28. září 2021. Dopisem ze dne 29. prosince 2021 předseda Sądu Okręgowego w W. uvedl, že v plném rozsahu trvá na stanovisku, které vyjádřil v dopise předsedovi Sądu Apelacyjnego w W. ze dne 18. října 2021 a se kterým se ztotožnila místopředsedkyně Sądu Apelacyjnego w W. ve svém dopise ze dne 27. října 2021.
- 14 Dopisem ze dne 7. února 2022 požádal Sąd Apelacyjny w W. místopředsedkyni Sądu Apelacyjnego w W., aby zvážila přijetí opatření správního dohledu vůči předsedovi Sądu Okręgowego w W. za účelem, aby splnil usnesení Sądu Apelacyjnego w W. ze dne 28. září 2021. V předmětném dopise bylo uvedeno, že z dopisu předsedy Sądu Okręgowego w W. ze dne 29. prosince 2021 vyplývá, že jeho odmítnutí splnit usnesení ze dne 28. září 2021 podpořila místopředsedkyně Sądu Apelacyjnego w W. v dopise ze dne 27. října 2021. Sąd Apelacyjny w W. požádal o předložení předmětného dopisu z důvodu, že **jeho obsah se – podle předkládajícího soudu – týká zásahu do průběhu dokazování orgánu dohlížejícího na správní činnost odvolacího soudu.** Kromě toho bylo oznámeno, že odvolací soud zvažuje položení právní otázky Soudnímu dvoru Evropské unie.

- 15 Dopisem ze dne 24. února 2022 místopředsedkyně Sądu Apelacyjnego v reakci na dopis ze dne 7. února 2022 v části týkající se žádosti soudu o přijetí opatření dohledu vůči předsedovi Sądu Okręgowego w W. za účelem, aby splnil usnesení Sądu Apelacyjnego w W. ze dne 28. září 2021, uvedla, že podle jejího názoru nemůže v tomto ohledu zasáhnout, neboť informace uvedené v usnesení soudu nebyly požadovány v rámci správního dohledu, požádal o ně jen soud. Místopředsedkyně rovněž vyjádřila názor, že rozsah informací požadovaných v usnesení ze dne 28. září 2021, **které se týkají jiných soudních věcí, přesahuje kompetenční souvislost s projednávanou věcí, a naopak zasahuje do pravomoci předsedy soudu.** Místopředsedkyně nepřipojila dopis ze dne 27. října 2021.
- 16 Vzhledem k postoji místopředsedkyně Sądu Apelacyjnego w W., která podle názoru odvolacího soudu nezákonně zasáhla do průběhu dokazování tohoto soudu, jakož i do úkonů správního dohledu vůči soudci zpravodaji, měl odvolací soud za to, že další korespondence s orgány soudu by vedla pouze k prodloužení řízení a nepřispěla by ke splnění usnesení ze dne 28. září 2021.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 17 Žalobkyně vznesla před odvolacím soudem námitku neplatnosti řízení před soudem prvního stupně na základě čl. 379 bodu 4 k.p.c. vzhledem k rozporu složení soudu rozhodujícího ve věci s právními předpisy v souvislosti s porušením zásady neměnnosti složení soudu, a to v důsledku toho, že věc projednala soudkyně J. K. namísto soudkyně E. T., který byla systémem vylosována jako soudce zpravodaj. Žalovaná uvedla, že čl. 379 bod 4 k.p.c. upravuje složení soudu, a nikoliv složení soudu rozhodujícího ve věci, což znamená, že není důvod mít za to, že složení soudu rozhodujícího ve věci určené v rozporu s články 47a a 47b u.s.p. má samo o sobě vliv na platnost řízení. Státní zástupce uvedl, že vzhledem ke znění čl. 55 odst. 4 u.s.p. není důvod, aby soud druhého stupně prohlásil řízení za neplatné na základě čl. 379 odst. 4 k.c.p., a přijetí jiného názoru by vedlo ke zrušení rozsudku soudu prvního stupně, k novému losování, k opakování již provedeného dokazování a k rozhodnutí totožného s rozsudkem ze dne 16. září 2019.

Stručné shrnutí odůvodnění podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Odůvodnění první předběžné otázky

- 18 Článek 19 SEU konkretizuje zásadu právního státu vyjádřenou v článku 2 SEU tím, že pověřuje vnitrostátní soudy a Soudní dvůr úkolem zaručit plné uplatňování unijního práva ve všech členských státech a soudní ochranu práv, která pro jednotlivce z unijního práva vyplývají.
- 19 Zásada účinné soudní ochrany práv, na kterou odkazuje čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU, představuje obecnou zásadu unijního práva, která vyplývá

- z ústavních tradic společných členským státům, která byla zakotvena v člancích 6 a 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, a která je potvrzena v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (rozsudky SDEU ze dne 19. září 2006, *Wilson*, C-506/04, EU:C:2006:587, bod 51; ze dne 16. února 2017, *Margarit Panicello*, C-503/15, EU:C:2017:126, bod 37; ze dne 27. února 2018, *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, bod [35]).
- 20 V souladu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem SEU tak musí každý členský stát zejména zajistit, aby orgány, které jakožto „soudy“ ve smyslu vymezeném unijním právem spadají do jeho systému procesních prostředků v oblastech pokrytých unijním právem, a tedy v tomto postavení mohou rozhodovat o uplatňování nebo výkladu unijního práva, splňovaly požadavky na účinnou právní ochranu (rozsudky SDEU ze dne 18. května 2021, *Asociația „Forumul Judecătorilor din România“* a další, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 a C-397/19, EU:C:2021:393, bod 190; a ze dne 20. dubna 2021, *Repubblica*, C-896/19, EU:C:2021:311, bod [37]).
- 21 Požadavek nezávislosti soudů, který je inherentní výkonu spravedlnosti, je součástí podstaty práva na účinnou právní ochranu a základního práva na spravedlivý proces, které má zásadní význam jakožto záruka ochrany všech práv, která jednotlivcům vyplývají z unijního práva, a jako záruka zachování společných hodnot členských států uvedených v článku 2 SEU, zejména hodnoty právního státu (rozsudek SDEU ze dne 20. dubna 2021, *Repubblica*, C-896/19, EU:C:2021:311, bod 51).
- 22 Na základě tohoto ustanovení a v souladu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem SEU jsou členské státy povinny zavést systém procesních prostředků a postupů, které zajišťují, aby bylo dodržováno právo jednotlivců na účinnou právní ochranu v oblastech pokrytých unijním právem (rozsudek SDEU ze dne 27. února 2018, *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, bod 34).
- 23 Záruky nezávislosti a nestrannosti – ve světle unijního práva nezbytné – vyžadují existenci pravidel, zejména pokud jde o složení orgánu, jmenování, funkční období, jakož i důvody pro zdržení se hlasování, vyloučení pro podjatost a odvolání jeho členů, která umožní rozptýlit jakékoli legitimní pochybnosti jednotlivců o neovlivnitelnosti uvedeného orgánu ve vztahu k vnějším skutečnostem a jeho neutralitě ve vztahu k zájmům vzájemně se střetávajícím ve věci (rozsudek SDEU ze dne 20. dubna 2021, *Repubblica*, C-896/19, EU:C:2021:311, bod 53).
- 24 Požadavek nezávislosti zahrnuje dva aspekty. První, vnější aspekt předpokládá, že uvedený orgán plní své funkce zcela samostatně, aniž je na kohokoli hierarchicky vázán či komukoli podřízen, a od nikoho nepřijímá příkazy ani pokyny (rozsudky SDEU ze dne 17. července 2014, *Torresi*, C-58/13 a C-59/13, EU:C:2014:2088, bod 22, a ze dne 6. října 2015, *Consorti Sanitari del Maresme*, C-203/14, EU:C:2015:664, bod 19), čímž je chráněn před vnějšími zásahy nebo

tlaky, které by mohly ohrozit nezávislost rozhodování jeho členů ve sporech, které jim jsou předloženy (rozsudky SDEU ze dne 19. září 2006, Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, bod 51; ze dne 9. října 2014, TDC, C-222/13, EU:2014:2265, bod 30, a ze dne 6. října 2015, Consorci Sanitari del Maresme, C-203/14, EU:C:2015:664, bod 19). Druhý, vnitřní, aspekt souvisí s pojmem „nestrannost“ a týká se rovného odstupu ve vztahu ke stranám sporu a jejich příslušným zájmům s ohledem na předmět sporu. Tento aspekt vyžaduje objektivitu a absenci jakéhokoli zájmu na výsledku sporu nad rámec striktního použití právního předpisu (rozsudky SDEU ze dne 19. září 2006, Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, bod 52; rozsudek ze dne 9. října 2014, TDC, C-222/13, EU:2014:2265, bod 31, a ze dne 6. října 2015, Consorci Sanitari del Maresme, C-203/14, EU:C:2015:664, bod 20).

- 25 Požadavek, aby byl soud zřízen zákonem, je spojen s požadavkem, aby byl soud nezávislý a nestranný, neboť soudní systém by měl být upraven zákonem a nezávislý na výkoné moci, přičemž oba požadavky jsou součástí zásady právního státu a svědčí o důvěře, kterou by soudy v demokratické společnosti měly vzbuzovat u veřejnosti (rozsudek ESLP ze dne 12. března 2019, A. v. Island, stížnost č. 26374/18, bod 99).
- 26 V souvislosti s výše uvedeným vyvstává pochybnost vyjádřená v první otázce, zda nezávislým a nestranným soudem, který byl předem zřízen zákonem a poskytuje účinnou právní ochranu, je soud prvního stupně, v němž jako samosoudce zasedá soudce, který byl určen k projednání věci ve zjevném rozporu s vnitrostátními předpisy o přidělování věcí a o stanovení a změně složení soudu.
- 27 Tato otázka se týká především toho, zda pojem nezávislý a nestranný soud zřízený zákonem zahrnuje také „složení soudu“, resp. „složení soudu rozhodujícího ve věci“, pokud jde o způsob stanovení tohoto složení.
- 28 Pojem „složení soudu“ nemá zákonnou definici ani ve vnitrostátním právu, ani v unijním právu. V polském právu je pojem složení soudu specifikován uvedením počtu členů rozhodujícího soudního kolegia. V řízení před soudem prvního stupně je pravidlem, že rozhoduje samosoudce (čl. 47 odst. 1 k.p.c.). Výjimky se týkají určitých kategorií věcí, v nichž rozhoduje soudní kolegium složené ze soudce jako předsedy senátu a dvou přísedících (čl. 47 odst. 2 k.p.c.) nebo je též předseda soudu oprávněn nařídit projednání věci v tříčlenném soudním kolegiu, pokud to považuje za vhodné vzhledem ke zvláštní složitosti nebo precedenční povaze věci (čl. 47 odst. 3 k.p.c.).
- 29 Pro nezávislost a nestrannost soudu zřízeného zákonem je nutné, aby bylo soudní kolegium složeno ze soudců, kteří jsou oprávněni rozhodovat u daného soudu, v dané instanci a v dané věci. Každý člen rozhodujícího soudního kolegia musí splňovat uvedené charakteristiky.
- 30 Ve vnitrostátním právu platí zásada neměnnosti složení rozhodujícího soudního kolegia (čl. 47a odst. 1 u.s.p.). Spočívá v tom, že věci jsou soudcům a přísedícím

přidělovány náhodně, v rámci jednotlivých kategorií věcí. Jedná se o zásadu s právní silou zákona, jejíž podstata spočívá ve stálosti (neměnnosti) složení soudního kolegia od okamžiku náhodného výběru složení rozhodujícího kolegia po celou dobu projednávání věci (článek 323 k.p.c.) (viz rozhodnutí Sādu Najwyższego: ze dne 5. prosince 2019, III UZP 10/19; a ze dne 1. července 2021, III CZP 36/20).

- 31 Náhodné přidělování věcí soudcům a soudním čekatelům v rámci jednotlivých kategorií věcí je prováděno prostřednictvím počítačového systému pro náhodné přidělování věcí a úloh soudu, který funguje na základě generátoru náhodných čísel (System Losowego Przydziału Spraw) (systém náhodného přidělování věcí) (§ 43 odst. 1 jednacího řádu z roku 2015, § [2] bod 16 jednacího řádu z roku 2019).
- 32 Odchytky od zásady neměnnosti složení vytvořeného náhodně jsou striktně vymezeny v zákoně o soustavě obecných soudů (konkrétně v článku 47b u.s.p., podle něhož lze složení soudu změnit pouze v případě nemožnosti projednat věc v dosavadním složení nebo dlouhodobé překážky projednání věci v dosavadním složení) a v prováděcích předpisech (§ 49 a § 52c jednacího řádu z roku 2015). Judikatura Sādu Najwyższego poukazuje na to, že samotná odchylka od pravidel pro určení soudce ve věci neznamená, že složení soudu není v souladu s předpisy (rozhodnutí Sādu Najwyższego ze dne 16. února 2021, III CZP 9/20).
- 33 Základem tohoto názoru byl předpoklad, že složení soudu je dáno zákonem, zatímco ustanovení jednacího řádu z roku 2015 a jednacího řádu z roku 2019 se týkají pouze způsobu ustavení soudu rozhodujícího ve věci výběrem soudce prostřednictvím počítačového systému pro náhodné přidělování věcí a úloh soudu. Každý soudce daného soudu je totiž způsobilý rozhodnout věc bez ohledu na způsob, jakým je určen k jejímu projednání. I přes vady související s určením složení soudu se tedy stále jedná o soud zřízený zákonem, neboť soudce je stále soudcem a soud je obsazen soudcem. Přidělování jednání soudcům projednávajícím civilní věci podle abecedního seznamu soudců má pouze organizační povahu a porušení norem, které mají pouze organizační a instruktivní povahu, neznamená složení v rozporu se zákonem (usnesení Sādu Najwyższego ze dne 16. února 2021, III CZP 9/20).
- 34 Podle názoru odvolacího soudu lze mít za to, že prosté (náhodné, nevědomé, neúmyslné, omylem způsobené) porušení předpisů o způsobu určení složení soudu rozhodujícího ve věci losováním neznamená, že složení tohoto soudu je v rozporu s právními předpisy (čl. 379 bod 4 k.p.c.), a proto je třeba vycházet z toho, že soud v takto ustaveném složení je soudem předem zřízeným zákonem (článek 47 Listiny základních práv). Jiná situace nastává, pokud bylo složení soudu, v němž zasedá soudce, který má věc projednat, určeno ve zjevném (kvalifikovaném) rozporu s předpisy vnitrostátního práva o přidělování věcí a o stanovení a změně složení soudu.

- 35 **Předpisy upravující složení soudu a způsob, jakým se toto složení určuje, mají prvořadý cíl, jímž je zajištění jejich role strážce nezávislosti soudnictví a potažmo zabránění vlivu zákonodárných a výkonných orgánů na určení konkrétního soudce k projednání věci a dohodám mezi samotnými soudci určitého soudu o tom, který z nich bude projednávat konkrétní věc.** Členské státy se sice mohou svobodně rozhodnout, jakým způsobem bude určeno složení soudu podle vnitrostátních právních předpisů, pokud však takové právní předpisy jsou přijaty, musí být dostatečně zaručena nezávislost soudu (viz stanovisko generálního advokáta E. Tančeva ze dne 27. června 2019, C-585/18, C-624/18 a C-625/18, bod 129). Tyto záruky se – podle odvolacího soudu – vztahují nejen na moc zákonodárnou a výkonnou, ale i na moc soudní.
- 36 Podle odvolacího soudu **nelze rozumně předpokládat, že nezávislost (nezávislost a nestrannost) soudu je zachována v situaci, kdy sami soudci daného soudu – s úmyslem prosazovat své vlastní nebo cizí zájmy s využitím institucí vnitrostátního práva v rozporu s jejich účelem – vytvoří soudní kolegium, obsazené v souladu s právem, tím, že závažným způsobem poruší předpisy vnitrostátního práva o přidělování věcí a o stanovení a změně složení soudu.**
- 37 Základem práva na spravedlivý proces jsou totiž záruky vymezující přístup k soudu zřízenému zákonem a týkající se jeho složení, a k jejich omezení by mělo docházet výjimečně, a to i ve vztahu k nezaviněným jednáním. Je tedy třeba vycházet z toho, že právo na nezávislý a nestranný soud zřízený zákonem zahrnuje i složení soudu vytvořené v souladu s vnitrostátními právními předpisy způsobem zajišťujícím jeho nezávislost a stabilitu. **Tato podmínka může být splněna pouze tehdy, je-li soudce přidělen k soudnímu kolegiu (jednočlennému, vícečlennému) v souladu s předpisy vnitrostátního práva, přičemž změna soudce je přípustná v mezích těchto předpisů, i když se jedná o organizační a prováděcí předpisy.**
- 38 Vzhledem k tomu, že způsob přidělení soudce k soudnímu kolegiu a změna soudce v tomto kolegiu podléhá určitým pravidlům vnitrostátního práva, **má jejich dodržování zásadní význam pro určení, zda je soud, včetně složení soudního kolegia, soudem zřízeným zákonem.** Ačkoli všichni soudci daného soudu mají příslušné pravomoci a jsou stejně oprávněni rozhodovat, je pro účastníky řízení nejdůležitější a jako záruka funguje to, že věc zůstane soudci zpravodaji, kterému byla přidělena náhodně, podle stanoveného rozdělení činností, inforatickým nástrojem založeným na generátoru náhodných čísel. **To má význam především z hlediska záruky nezávislosti soudu, včetně jeho nezávislosti na správním orgánu, jako je předseda nebo místopředseda daného oddělení, a jeho nestrannosti.** Pokud je tedy porušení dotčených pravidel zjevné, znamená to, že záruky jsou vážně omezeny. Projednání věci soudcem určeným k projednání věci ve zjevném rozporu s předpisy vnitrostátního práva o přidělování věcí a o stanovení a změně složení soudu má totiž dopad na důvěru občanů a společnosti v soud jako nezávislý a nestranný orgán a na význam coby záruky pro účastníky řízení.

- 39 Odvolací soud dospěl k závěru, že ke změně v obsazení soudu prvního stupně ve věci XVI GC 932/18 – tím, že ji místo soudkyně E. T., která byla vylosována k jejímu projednání v systému SLPS, projednala soudkyně J. K. – došlo ve zjevném rozporu s předpisy vnitrostátního práva o přidělování věcí a o stanovení a změně složení soudu, tj. s čl. 47b odst. 1 u.s.p. ve spojení s § 52c odst. 4 jednacího řádu z roku 2015.
- 40 Zaprvé, dovolená soudce zpravodaje na žádost v den nařízeného jednání nepředstavuje nemožnost projednat věc ve stávajícím složení ani dlouhodobou překážku projednání věci ve stávajícím složení (čl. 47b odst. 1 u.s.p.). Může být podkladem pro to, aby soudní kolegium určené v souladu s plánem zastupování nebo plánem služeb jednalo, pokud to vyžaduje efektivita řízení a soudní kolegium, kterému byla věc přidělena, tak nemůže učinit (čl. 47b odst. 2 u.s.p.). V judikatuře Sądu Najwyższego bylo konstatováno, že důvodem pro odchýlení se od zásady neměnnosti rozhodujícího soudního kolegia není řádná dovolená (rozhodnutí Sądu Najwyższego ze dne 16. 2. 2021, III CZP 9/20), a ani přeložení soudce bez jeho souhlasu do jiného soudního oddělení v důsledku změny rozdělení činnosti (usnesení Sądu Najwyższego ze dne 28. února 2020, III CSK 225/19).
- 41 Ve věci XVI GC 932/18 nebyl zjištěn případ nemožnosti projednat věc ve stávajícím složení nebo dlouhodobé překážky projednání věci ve stávajícím složení. Věc XVI GC 932/18 byla projednána na třech jednáních, které byly nařízeny k jejímu projednání. I kdyby se vycházelo z toho, že dne 25. března 2019 existoval důvod pro to, aby úkony učinilo soudní kolegium určené podle plánu zastupování v osobě soudkyně J. K., nic nebránilo tomu, aby se další termíny nařízených jednání konaly ve složení soudního kolegia v osobě soudkyně E. T., neboť její nepřítomnost byla způsobena dovolenou na žádost.
- 42 Zadruhé, podle názoru odvolacího soudu soudkyně J. K. neučinila písemné prohlášení o převzetí věci XVI GC 932/18 k projednání podle § 52c odst. 4 jednacího řádu z roku 2015. Kromě toho není pravdivé tvrzení vedoucího kanceláře XVI. oddělení pro obchodní věci Sądu Okręgowego w W. obsažené ve služebním sdělení ze dne 19. 5. 2021, podle něhož bylo procesní opatření soudkyně J. K. ze dne 25. března 2019 o převzetí věci XVI GC 932/18 k projednání omylem připojeno ke spisu jiné věci.
- 43 Zatřetí, změna soudce zpravodaje ve věci XVI GC 932/18 nebyla náhodná. Procesním opatřením ze dne 7. února 2019 byl termín jednání stanovený na 11. března 2019 změněn na 25. března 2019. Ke dni vydání uvedeného opatření měl být plán zastupování v souladu s předpisy již vyhotoven (nejpozději do 31. ledna 2019). Neexistuje důkaz o tom, že by tento plán byl vyhotoven po vydání procesních opatření, kterými byly změněny termíny jednání ve věci XVI GC 932/18. Jinými slovy, ke dni vydání procesního opatření ze dne 7. února 2019 věděla soudkyně E. T. jako místopředsdkyně XVI. oddělení pro hospodářské věci o tom, že soudkyně J. K. bude působit jako náhradník podle plánu zastupování dne 25. března 2019. Určení termínu jednání ve věci XVI GC 932/18

bylo tedy provedeno se zrušením již dříve stanoveného termínu jednání, aniž byl uveden důvod jeho zrušení (účastníci řízení o změnu termínu jednání nepožádali) a aniž by byl uveden soudce zpravodaj, který bude zasedat v soudním kolegiu dne 25. března 2019.

- 44 Začtvrté, změna soudce zpravodaje ve věci XVI GC 932/18 byla záměrná. To, že soudkyně E. T. nařídila jednání na 25. března 2019, tedy den, kdy byla zastupováním pověřena soudkyně J. K., a čerpala dovolenou na žádost, mělo vytvořit zdání existence předpokladů podle čl. 47b odst. 1 u.s.p. V důsledku tohoto postupu projednávala soudkyně J. K. jakožto zastupující soudkyně všechny věci naplánované na jednání dne 25. března 2019. V takovém případě má počítačový systém přidělit zastupujícímu soudci o jednu věc méně v téže kategorii. Podle jednacího řádu z roku 2015 by měl předseda oddělení nařídít přidělení další věci stejné kategorie prostřednictvím počítačového systému, pokud byla věc dokončena zastupujícím soudcem. Ve věci XVI GC 932/18 takové situace nenastaly. Ze systému SLPS totiž vyplývá, že v něm nedošlo ke změně soudce zpravodaje. Až do vydání rozsudku soudu prvního stupně byla soudkyně E. T. uvedena v systému SLPS jako soudce zpravodaj ve věci XVI GC 932/18.
- 45 Zapáté, změna soudce zpravodaje ve věci XVI GC 932/18 měla konkrétní účel. Pro soudní obec je takové jednání jasné. Za popsaného skutkového stavu došlo v důsledku toho, že soudkyně J. K. převzala věci nařízené na 25. března 2019 (včetně věci XVI GC 932/18), k faktickému snížení počtu věcí řešených soudkyní E. T. Vzhledem k tomu, že zaměstnanec si může vzít 4 dny dovolené na žádost za kalendářní rok a soudce krajského soudu projedná za jeden jednací den 5 až 8 věcí, mohl se počet věcí projednávaných soudkyní E. T. snížit o 20 až 30.
- 46 Zašesté, ze skutkových okolností věci nelze zjistit kritéria, na jejichž základě soudkyně E. T. vybrala věc XVI GC 932/18 jako věc nařízenou na 25. března 2019, kterou má převzít k projednání soudkyně J. K.
- 47 Na tomto místě odvolací soud upozorňuje na **nebezpečí, které s sebou nese akceptace takového jednání. Teoreticky nelze vyloučit, že v případě, na němž je velký veřejný zájem, se soudci mezi sebou dohodnou, že věc v agendě jednoho soudce převezme jiný soudce, na základě toho, že bude nařízena na den služby jiného soudce, a ten převezme věc k projednání z důvodu, že soudce zpravodaj vybraný k projednání věci v počítačovém systému pro náhodné přidělování věcí a úkolů soudu, fungujícím na základě generátoru náhodných čísel, si v daný den vzal dovolenou na žádost.**
- 48 Zasedmé, odvolací soud upozorňuje na atypický postup správních orgánů ve vztahu k procesním úkonům soudce zpravodaje v občanskoprávním řízení za účelem zjištění důvodů pro změnu složení soudního kolegia ve věci XVI GC 932/18, jako např.: 1) zaslání rozhodnutí Sądu Apelacyjnego w W. ze strany předsedkyně XVI. oddělení pro obchodní věci Sądu Okręgowego w W. na vědomí předsedovi Sądu Apelacyjnego; 2) to, že se místopředsedkyně Sądu Apelacyjnego w W. seznámila s obsahem usnesení ze dne 11. května 2021 způsobem, který

zákon nezná; 3) neposkytnutí vysvětlení předsedkyní XVI. oddělení pro obchodní věci Sądu Okręgowego w W. ohledně důvodů neomluvené nepřítomnosti soudkyně E. T. a učinění těchto úkonů až poté, co Sąd Apelacyjny w W. vyrozuměl státního zástupce; 4) neprovedení usnesení Sądu Apelacyjnego w W. ze dne 28. září 2021; 5) zásah místopředsedkyně Sądu Apelacyjnego w W. do průběhu dokazování tím, že v rámci správního dohledu posoudila usnesení Sądu Apelacyjnego w W. ze dne 28. září 2022 jako překročení oblasti pravomoci rozhodujícího soudu, což bylo důvodem pro odmítnutí předsedy Sądu Okręgowego w W. toto usnesení vykonat; 6) oznámení zásahu místopředsedkyně Sądu Apelacyjnego w W. v rámci správního dohledu za účelem ověření zákonnosti přidělení věci soudkyni J. K. až poté, co odvolací soud informoval o svém záměru položit právní otázku Soudnímu dvoru Evropské unie.

Odůvodnění druhé předběžné otázky

- 49 V případě kladné odpovědi na první otázku je aktuální odpověď na druhou otázku.
- 50 K zajištění toho, aby soud druhého stupně mohl poskytnout účinnou právní ochranu požadovanou článkem 19 odst. 1 prvním pododstavcem SEU, je zásadní ochrana jeho nezávislosti, jak potvrzuje článek 47 druhý pododstavec Listiny, který mezi požadavky plynoucími ze základního práva na účinný prostředek nápravy uvádí přístup k „nezávislému“ soudu (rozsudek SDEU ze dne 18. května 2021, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“ a další, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 a C-397/19, EU:C:2021:393, bod 194).
- 51 Organizace soudnictví v členských státech spadá do jejich pravomoci. Při výkonu této pravomoci jsou však členské státy povinny dodržovat povinnosti, které pro ně vyplývají z práva Unie. Tak tomu může být zejména v případě vnitrostátních předpisů týkajících se soudní kontroly složení rozhodujícího soudního kolegia (srov. rozsudek SDEU ze dne 20. dubna 2021, Repubblica, C-896/19, EU:C:2021:311, bod 48).
- 52 V judikatuře Sądu Najwyższego je akceptováno, že sestavení rozhodujícího soudního kolegia v rozporu s předpisy o přidělování věcí a o stanovení a změně složení soudu může být důvodem pro uplatnění sankce podle čl. 379 odst. 4 k.p.c. (viz rozhodnutí Sądu Najwyższego ze dne 5. prosince 2019, III UZP 10/19; a ze dne 16. února 2021, III CZP 9/20). Tato sankce spadá do soudní kontroly ze strany soudu druhého stupně a je jedinou vhodnou reakcí k zajištění účinné soudní ochrany.
- 53 Určení neplatnosti postupu soudu prvního stupně soudem druhého stupně má za následek zrušení napadeného rozsudku, zrušení řízení v části dotčené neplatností a určení neplatnosti procesních úkonů provedených před tímto soudem a – v rozporu s názorem státního zástupce – projednání věci soudkyní E. T., jako soudcem zpravodajem vybraným do rozhodujícího soudního kolegia v systému SLPS.

- 54 Po nabytí účinnosti pozměňujícího zákona dne 14. února 2020 vydal Sąd Najwyższy dne 16. února 2021 rozhodnutí III CZP 9/20, podle něhož porušení zásady neměnnosti složení soudu určeného k projednání odvolání, spočívající v neodůvodněném určení náhradního soudce, který není soudcem zpravodajem, může způsobit, že složení rozhodujícího soudního kolegia je v rozporu s právními předpisy (čl. 379 odst. 4 k.p.c.). Z odůvodnění usnesení vyplývá, že Sąd Najwyższy rozhodoval na základě právního stavu před nabytím účinnosti čl. 55 odst. 4 u.s.p., přičemž zjevně přehlédl obsah článku 8 pozměňujícího zákona.
- 55 Odvolací soud vysvětluje, že zajištění účinné soudní ochrany účastníkům řízení v případě, že složení soudního kolegia je v rozporu s předpisy o přidělování věcí a o stanovení a změně složení soudu – podle čl. 379 odst. 4 k.p.c. – je za současného právního stavu nemožné s ohledem na obsah čl. 55 odst. 4 u.s.p. ve spojení s článkem 8 pozměňujícího zákona.
- 56 Je třeba dospět k závěru, že odvolací soud byl zbaven možnosti uplatnit účinnou právní sankci stanovenou v čl. 379 odst. 4 k.p.c., pokud zjistí, že rozhodující soudní kolegium bylo ustaveno ve zjevném rozporu s předpisy vnitrostátního práva o přidělování věcí a o stanovení a změně složení soudu.
- 57 S ohledem na výše uvedené považuje předkládající soud za vhodné předložit Soudnímu dvoru Evropské unie výše uvedené právní otázky. Předkládající soud navrhuje odpovědět na položené otázky takto:
- 1) Článek 2, čl. 6 odst. 1 a 3 a čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec Smlouvy o Evropské unii ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie mají být vykládány v tom smyslu, že prvoinstanční soud členského státu Evropské unie, v němž jako samosoudce zasedá soudce tohoto soudu, který byl určen k projednání věci ve zjevném rozporu s vnitrostátními předpisy o přidělování věcí a o stanovení a změně složení soudu, není nezávislým a nestranným soudem předem zřízeným zákonem, který poskytuje účinnou právní ochranu.
 - 2) Článek 2, čl. 6 odst. 1 a 3 a čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec Smlouvy o Evropské unii ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie mají být vykládány v tom smyslu, že brání použití takových ustanovení vnitrostátního práva, jako je čl. 55 odst. 4 druhý pododstavec ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych [...] ve spojení s článkem 8 ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw z 20 grudnia 2019 r. [...], pokud zakazují soudu druhého stupně, aby na základě čl. 379 bodu 4 ustawy z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego [...] konstatoval neplatnost řízení před vnitrostátním soudem prvního stupně ve věci, která mu byla předložena, na základě toho, že složení tohoto soudu bylo v rozporu s předpisy, že soud nebyl řádně obsazen nebo že se na rozhodování podílela osoba neoprávněná nebo nezpůsobilá k vydání rozhodnutí, jako právní sankci poskytující účinnou právní ochranu

v případě, že soudce byl určen k projednání věci ve zjevném rozporu s vnitrostátními předpisy o přidělování věcí a o stanovení a změně složení soudu.

PRACOVNÍ DOKUMENT